

V tomto světě
máme konflikty
nejen s našim
manželem nebo manželkou,
ale také s našimi
zaměstnanci, kolegy,
lidmi venku
a lidmi uvnitř –
máme každý den mnoho
konfliktů a problémů.
Někdy se nechceme
rozzlobit
nebo poskytnout
útočiště zlobě a nenávisti,
nicméně, kvůli
různé minulosti
a vnějšímu vlivu,
v nás nenávisť a zloba
propukne a pak pomyslíme
na to, jak lidem ublížit.
Naše Země je plná
takového myšlení,
uvnitř každého z nás, proto
není naše planeta v klidu.
Protože nekontrolujeme
naše činy, řeč
a myšlenky každý den,
nekrotíme naše
tužby, naši chamtivost,
zlobu a pobláznění,
atmosféra
naší planety se stala
tak dusivá
a tak nepříjemná.
Praktikujeme duchovně,
abychom změnili
tuto atmosféru.

Když najdeme naši
vnitřní blaženost,
vnější vlivy na nás
mají menší vliv.
Zdráháme se
s lidmi hádat.
Snadněji se nám
s lidmi mluví,
oceňujeme jejich
dobré kvality
a snadno přehlédneme
jejich nedostatky.

Naše srdce bude
mnohem klidnější
a budeme vytvářet
příznivou auru.
Budeme každý den
napojeni
nikdy se nerozzlobíme –
naše aura bude pročištěna
a změněna.
Kdyby byla tak
dobrá atmosféra,
dovedete si představit,
jaká by byla naše Země?
Lepším místem k žití.
Ano? Dobrá!
Mnoho lidí mi říká,
že se cítí dobře,
když žijí na této planetě
a nechtějí jít se mnou
do Země Buddha
nebo s Ježíšem do Nebe.
To je v pořádku.
Taky souhlasím. Souhlasím.
Pokud chcete žít na
této planetě Zemi,
taky to schvaluji.
Naše planeta je velmi
krásná. Ať existuje
Stvořitel či Bůh,
nebo ne,
měli byste vědět,
že trvalo
triliony let
vytvořit naši Zemi
v tak nádhernou planetu,
na které žijeme.
Trvalo to nespočetně
kalp (věků) – a každá kalpa
trvá miliardy let –
aby se tato prvotní síla
začala čeřit
a pak houstnout
v tuto nádhernou Zemi,
jakou dnes máme.
Kdybychom si ji nedokázali
udržet, hýčkat a milovat ji,
byla by to velká škoda.
Kdyby později někdo
spustil atomovou bombu,
vše

by bylo zničeno.
Jaká škoda. Že?
Přestože se všichni bojíme
válek, atomových bomb,
katastrof a přírodních
pohrom, nikdo se
nesnaží je odstranit.
Měli bychom změnit
naše srdce z nitra,
pak by války
a přírodní katastrofy
přirozeně zmizely,
protože nepříjemnou
atmosféru tvoříme
sami.
Kdybychom se nehádali
s našim manželem a ženou,
atmosféra
v naší rodině by ten den
nebyla tak nepříjemná.
Tvoříme ji sami,
oba,
kdo byl u toho hříchu
vytvořil tuto atmosféru.
Existuje jedno velmi
moudré čínské rčení:
„S tímto světem není nic
v nepořádku, trápení
si vytváříme sami.“
Souhlasím.
Pokud nechceme
jít do Nebe
nebo Země Buddha
nebo se stát Buddhou,
je to taky v pořádku.
Žijme na této planetě.
Když tady chceme žít,
ochraňujme tuto Zemi
a plodme potomky, aby
pokračovali v našem rodu.
To je taky dobré.
To není špatný nápad.
Problém je,
že jsme selhali
v ochraně naší Země
pro naše příští generace,
které budou muset žít
v tak mizerné
atmosféře.
To by pro ně bylo

moc špatné.
Ještě se ani nenarodili,
neměli bychom jim
zanechat tak nepřijemné
dědictví.
Rozumíte, co myslím?
Až zemřeme,
všichni chceme
zanechat našim potomkům
to nejlepší dědictví –
hodně bohatství,
dobrý dům
a lukrativní podnik –
ale nezanecháme jim
to nejdůležitější,
velmi čistou
a vlídnou atmosféru.
To je pro naše děti
mnohem důležitější,
jen jsme o tom nepřemýšleli.
Každý den
jsme ponořeni v zášti,
nepřátelství a zlobě
a kalíme
atmosféru.
Je to tak hrozný pohled,
dívat se dolů
z Nebe,
že by se nikdo neodvážil
přijít na naši Zem na výlet.
Atmosféra je
hrozná.
Někdy slýcháme,
že některé země
nemají svobodu –
dějí se tam hrozné věci,
lidé jsou zastrášováni
a utlačováni – proto
tam nechceme jezdit.
Není to tak?
Podobně,
naše Země se stala
moc hrozným místem.
Nebeské bytosti
se sem skutečně bojí
a neodvažují se sem sejít.
Ne, že by měly strach
ze smrti, ale mohlo by to
pro ně být lehkovážně přijet –
mohli bychom špatně

rozumět a zabít je.
Je to plýtvání časem
a nemá to moc
efekt.
Přestože, život za životem
Buddhové, Bódhisattvové,
nebeské bytosti
i Syn Boha stále přichází,
aby nás kontaktovali.
I když je extrémně
obtížné s námi
komunikovat,
stejně se to snaží dělat,
jak nejlépe mohou.
Přicházejí v každém věku,
ale většinu z nich
odmítáme,
pochybujeme o nich,
napadáme je
a ubližujeme jim.
Ale, jelikož
síla lásky
Boha nebo Buddhy
je nepředstavitelná
a nezměrná,
přes všechno,
co jsme jim udělali,
stále to chtějí zkoušet.
Když máme děti,
bez ohledu na to, jak zlobí,
jsou to naše děti,
stejně je máme rádi.
Následující den zapomeneme
a odpustíme jim a znovu
jim koupíme bonbóny,
sušenky a dobroty
k snědku.
Vezmeme je do kina,
aby se bavily
nebo do parku.
Zapomněli jsme, jaký včera
udělaly nepořádek
a jak zlobily.
Láska Boha je
trilionkrát větší
než naše rodičovská láska –
ta není bezmezná –
nemůžeme ale stále
spoléhat na Boží lásku
a zapomínat

na naši všemohoucí sílu,
zapomínat, že naše
rozhodnutí může ovlivnit
celý svět
i vesmír.
Jsme taky velké bytosti.
Zkuste si to představit:
kdyby si všechny lidské
bytosti zvolily mír a lásku,
místo války, svět by
byl jiný.
Ale někteří lidé
si raději volí války
a vyrábějí hodně bomb –
bomby, atomové bomby,
různé bomby –
a hodně zbraní
a posílají je ven,
aby strašily lidi.
Kdyby se tito lidé
rozhodli
ve zlomku sekundy,
stačilo by to.
Kdyby dnes najednou
chtěl zabít,
zmáčkne knoflík
nebo zavolá, pak bude
ztraceno nespočet životů.
Rozumíte?
Není to příliš jednoduché?
Skutečně jsme
velkými bytostmi.
My, lidé jsme
skutečně nebezpeční,
jsme skutečně velcí,
ale taky skutečně nebezpeční.
Naše rozhodnutí může
ovlivnit vesmír,
celý svět.
Je to správně, když řekneme,
že ovlivňujeme celý svět.
Například,
když jdou dvě nebo tři
velké země do války,
malé země taky
nebudou mít klid.
Není to tak?
I když se tam
neválčí,
atomové bomby by nás

taky ovlivnily,
ovlivnily by ekonomiku,
ovlivnily by náš vzduch,
moře i pozemní dopravu.
Není to tak?
Tyto země
s námi mají vztah.
Jsou-li zasaženy
válkou,
jsou zbídačené,
nemohou sem přijet.
Naše země
a všechny země
by tím byly ovlivněné.
Proto nemůžeme říct,
že každá země
spoléhá sama na sebe.
Ne!
Celý svět je
mezi sebou propojený.
Ať je tam komunismus,
demokracie nebo
liberalismus – jsme spojeni.
Jelikož máme svobodnou
vůli, můžeme si vybrat
naš „ismus“. To je pravda.
Nicméně, nesmíme
zapomínat, že žijeme
ve stejném světě.
Naše země není jediná
na světě a je více
„ismů“
než jen ten náš.
Zdá se, že některé země
na to zapoměly nebo
si zvolily na to nemyslet
a tak se objevují války.
Proto říkám,
že duchovní praxe
je velmi důležitá.
Kdybychom praktikovali,
nenapadlo by nás
nikomu ubližovat.
Kdo jsou skutečně
duchovní praktikující?
Duchovní praktikující
rozumí svému vnitřnímu Já
a věří,
že síla Stvořitele se
s láskou stará o všechny

tvory ve vesmíru.
Měli bychom
tomu věřit.
Každý den
bychom my, praktikující
měli kontrolovat
naše činy, řeč i myšlenky,
vše,
co není laskavé.
Měli bychom
brát ohled
na život, pocity
a majetek ostatních.
Pak budeme skuteční
duchovní praktikující.